Canon de rugăciune către Sfântul cuvios Xenofont, soţia sa Maria şi către fii lor Arcadie şi Ioan

(s.v. 26 ianuarie / s.n. 08 februarie)

Sfântul cuvios Xenofont, soţia sa Maria şi fii lor Arcadie şi Ioan (s.v. 26 ianuarie / s.n. 08 februarie):

https://www.academia.edu/45051170/Sf%C3%A2ntul_cuvios_Xenofont_so%C5%A3ia_sa_Maria_%C5%9Fi_fii_lor_Arcadie_%C5%9Fi_Ioan_26_ianuarie_

https://archive.org/details/sf.-xenofont-maria

https://www.slideshare.net/steaemy1/sf-xenofontmaria

***

Materiale despre Sfântul cuvios Xenofont, soţia sa Maria şi fii lor Arcadie şi Ioan:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Xenofont,-Maria,-Arcadie-%C5%9Fi-Ioan-(26-ian)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Xenofont

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Xenofont

&&&

Troparul Sfântului cuvios Xenofont, al soţiei sale Maria şi al fiilor lor Arcadie şi Ioan, glasul al 4-lea: Dumnezeul părinţilor noştri care faci pururea cu noi după blândeţile Tale, nu îndepărta mila Ta de la noi; ci, pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viaţa noastră.

facerea lui Teofan

Cântarea 1

Irmos: Veniţi, popoare, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, cel ce a despărţit marea şi a trecut pe poporul pe care l-a slobozit din robia egiptenilor, că S-a prea mărit.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Xenofont, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îndulcindu-vă acum din pomul vieţii şi de adevărata desfătare a Raiului cu toată casa voastră, prea înţelepţilor, rugaţi pe Iubitorul de oameni să ne mântuim noi, cei care vă lăudăm pe voi.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Xenofont, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe calea poruncilor Tale, umblând cu înflăcărare, robul Tău, Stăpâne, a ajuns la Locaşurile cele pe măsura doririi lui, primind viaţa cea veşnică.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cort nou ca al lui Avraam ai arătat casa ta tuturor; drept aceea minunatule, te-ai odihnit, după vrednicie şi dreptate, în sânurile lui Avraam.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cuvântul cel fără de început, care a strălucit din Tatăl mai înainte de toţi vecii, Sălăşluindu-Se întreg întru tine, Preacurată, m-a înnoit pe mine, omul întreg.

Cântarea a 3-a

Irmos: Pe piatra credinţei...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Xenofont, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind cinstit cu luminate dregătorii, ai strălucit printr-o vieţuire purtătoare de lumină; că fapta ai arătat-o suire către cugetarea cea duhovnicească strigând: Tu eşti Dumnezeul nostru şi nu este drept afară de Tine, Doamne.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Xenofont, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca unul ce erai pus iconom peste toate, ai primit purtarea de grijă a tuturor. Şi ai împărţit avuţia ta la cei lipsiţi, primind sub acoperământul tău şi mângâind cetele sihaştrilor, cuvioase părinte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Crescut fiind în Legea Stăpânului, ai crescut pe fiii tăi Domnului, cu Legea, cu învăţătura şi cu îndemnul, strigând: Tu eşti Dumnezeul nostru şi nu este sfânt afară de Tine, Doamne.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Veniţi, credincioşilor, să lăudăm pe ceea ce singură, după naştere, a rămas Fecioară; pe Maria, cea mai sfântă decât îngerii, pe cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, cea fără ispită de nuntă, strigând: Bucură-te, Maică prea curată; Bucură-te, Stăpână.

Irmosul: Pe piatra credinţei întărindu-mă, lărgit-ai gura mea asupra vrăjmaşilor mei; că s-a veselit duhul meu, când a cântat: nu este sfânt ca Dumnezeul nostru şi nu este drept afară de Tine, Doamne.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Dumnezeule, auzul Tău şi m-am temut; înţeles-am lucrurile Tale, grăia proorocul şi am proslăvit puterea Ta.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Xenofont, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Izbăviţi fiind de zbuciumul grijilor vieţii, aţi aruncat ancora la limanul dreptei cinstiri de Dumnezeu, prea fericiţi tineri.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Xenofont, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind învăţaţi în cunoaşterea tainelor celor dumnezeieşti şi celor omeneşti, aţi ales mai de cinste a sluji lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Izbăviţi fiind în chip minunat din prăpastia cea lumească, cuvioşilor, v-aţi apropiat de adâncimea bunătăţilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fiind izbăviţi cu sângele care s-a vărsat din coasta Fiului tău, Maică a lui Dumnezeu, toţi te fericim.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dătătorule de Lumină şi Făcătorul veacurilor, Doamne, întru lumina poruncilor Tale îndreptează-ne pe noi; că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu ştim.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Arcadie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Grăbindu-te către viaţa cea nestricăcioasă, te-ai nevoit, Sfinte Arcadie şi te-ai închinat la mormântul Vieţii celei adevărate.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Arcadie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cât de frumoasă cu adevărat este purtarea de grijă a lui Dumnezeu faţă de tine şi cât de minunată şi de prea slăvită este dumnezeiasca ocârmuire a Stăpânului tuturor, prea fericite Arcadie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Hristos, cel ce S-a odihnit mai înainte în braţele dumnezeiescului bătrân Simeon, purtând grijă de tine, Sfinte Arcadie, te-a povăţuit, aducându-te la un dumnezeiesc bătrân.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Fiul, Cel fără început şi împreună Veşnic cu Tatăl, L-ai născut, Întrupându-Se din tine în chip mai presus de fire, Fecioară; drept aceea te propovăduim Născătoare de Dumnezeu, curată.

Cântarea a 6-a

Irmos: De adâncul greşelilor...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorind viaţă fericită, ai alergat la adunarea sihaştrilor, luându-ţi ca ajutor, Sfinte fericite Ioan, gândirea cea de viaţă dătătoare.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Alungând de la tine starea de moarte a răutăţii celei ucigătoare de oameni şi otrava cea purtătoare de moarte, ai alergat, fericite Ioan, la mormântul lui Hristos cel purtător de viaţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Viaţa lui Ioan Înaintemergătorul ai râvnit; căci asemenea ca şi acela ai locuit în pustiu, fericite Ioan şi ai vieţuit curat, curăţit fiind de Hristos.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce cu voia a întins cerul, alt Cer însufleţit te-a făcut pe tine curată Născătoare de Dumnezeu şi a Răsărit din tine celor din întuneric.

Irmosul: De adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule.

Condac, glasul al 4-lea: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

În curţile Stăpânului ai privegheat împreună cu soţia şi cu fiii tăi, împărţindu-ţi averea ta săracilor, cu veselie, fericite. Pentru aceasta moşteniţi dumnezeiasca desfătare.

Din marea vieţii scăpând dreptul Xenofont, cu cinstită soţia sa în ceruri se veselesc împreună cu fiii lor, pe Hristos slăvind.

Cântarea a 7-a

Irmos: Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui păgân, înaltă văpaie a ridicat; iar Hristos, cel ce bine este cuvântat şi Prea slăvit, a întins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Xenofont, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Purtătorul de Dumnezeu văzând prin curăţia gândului adunarea voastră, de mai înainte a vestit-o; căci Dumnezeu cel drept răsplătindu-vă dumnezeieşte, pentru dreapta voastră cinstire de Dumnezeu, v-a adunat la un loc, ca un Milostiv.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Văzând Iubitorul de oameni râvna evlaviei voastre şi primindu-vă credinţa şi plecându-Se la dorirea voastră, v-a adunat pe voi toţi la un singur ospăţ, ca un Făcător de bine şi pururea Prea slăvit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Nădejde neruşinată, nădejde tare, cetate neclintită, acoperământ şi ajutor fii, Preacurată, mie celui ce cred în tine; că în tine îmi pun toată nădejdea mântuirii mele.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cuptorul cel cu foc...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Xenofont, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cuptorul cel tare încins de focul puternic al despărţirii unuia de altul l-aţi răbdat bărbăteşte; că sfâşiindu-vi-se inimile şi sufletele aprinzându-vi-se de boldul unirii, aţi purtat lupte mucenicеşti.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Xenofont, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De sus v-a umbrit pe voi, în Munţii Sionului, norul răspânditor de roua iubirii de oameni; acolo roua Duhului a înflăcărat pe ucenicii care strigau: Binecuvântaţi toate făpturile pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Rugaţi-vă părinţi prea fericiţi, să ni se facă Milostiv şi Blând Făcătorul de bine, nouă celor ce fericim acum sfinţită pomenirea voastră, care sunteţi uniţi cu firea şi adunaţi cu harul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Unul-Născut Fiul lui Dumnezeu, Cuvântul cel ce mai înainte de veci a strălucit în chip de negrăit din Tatăl Cel fără de început, pe Cel ce S-a făcut Întâi-Născut decât toată zidirea L-ai născut, Maica lui Dumnezeu; pentru aceea toate neamurile te mărim.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Cuptorul cel cu foc, oarecând, în Babilon, cu dumnezeiasca poruncă, lucrările şi-a despărţit; pe haldei arzând şi răcorind pe credincioşii care cântau: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu, care cu negrăită înţelepciune a venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău prin mâncare întru stricăciune, din Sfânta Fecioară în chip de negrăit Întrupându-Se pentru noi credincioşii, cu un gând întru laude Îl slăvim.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Xenofont, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ridicând pe umeri crucea lui Hristos, aţi străbătut cu adevărat calea sihăstriei, toată fapta bună săvârşind, până ce aţi luat în primire Însăşi Viaţa cea cu adevărat nemuritoare, încununându-vă cu toată casa voastră.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Xenofont, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Stăpânindu-vă cugetul trupului, aţi adunat bogăţia Duhului, har de tămăduire luând din Izvorul darurilor; Aceluia acum alăturându-vă, în veci vă odihniţi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cuvioşilor, biruind meşteşugirile vicleanului, la sfârşitul luptelor, aţi fost cinstiţi, luând cu vrednicie cununile dreptăţii de la Hristos. Pe Acela acum rugaţi-L să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mireasă dumnezeiască, pe Cel ce mai înainte, la întâia naştere, a fost fără de maică Îl naşti fără de tată, Întrupându-Se pentru noi, cunoscut în două firi: Dumnezeiască şi omenească, acestea adeverindu-se prin lucrări.

Irmosul: Fiul Părintelui Celui fără de început, Dumnezeu şi Domn, Întrupându-Se din Fecioara, S-a arătat nouă, ca să lumineze pe cei din întuneric şi să adune pe cele risipite. Deci pe Născătoarea de Dumnezeu, cea întru totul lăudată, o mărim.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Priveghind întru poruncile Stăpânului şi călăuzind în aceleaşi chipuri pe fiii tăi şi pe soţia ta, fericite părinte Xenofont, cu dânşii dimpreună moşteneşti Împărăţia cea de sus, părăsind zbuciumul valurilor tuturor ispitelor. Drept aceea, cu cucernicie, vă lăudăm pe voi, cu dragoste vă cinstim şi cu credinţă strigăm: purtătorilor de Dumnezeu prea fericiţi, rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greşeli celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea voastră.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Ca pe o Fecioară şi Singura între femei care a născut fără de sământă pe Dumnezeu cu Trup, pe tine, toate neamurile oamenilor te fericim; că întru tine S-a Sălăşluit Focul Dumnezeirii şi ca pe un Prunc cu lapte ai hrănit pe Ziditorul şi Domnul. Drept aceea neamul îngerilor şi al oamenilor, după vrednicie, mărim Preasfântă

naşterea ta şi într-un glas strigăm ţie: roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeli celor ce laudă precum se cuvine mărirea ta.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Mieluşeaua privind pe Cruce pe Mielul şi Păstorul şi Izbăvitorul, se tânguia lăcrimând şi cu amar strigând: lumea se veseleşte, primind în dar izbăvirea, iar cele dinlăuntrul meu se aprind, văzând Răstignirea Ta, pe care o înduri pentru milostivirea milei, Îndelung Răbdătorule, Doamne, Adâncul milei şi Izvorule cel nedeşertat, milostiveşte-te şi dăruieşte iertare de greşeli celor ce cu credinţă laudă dumnezeieştile Tale Patimi.

Sinaxar

În această lună, în ziua a douăzeci şi şasea, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Xenofont, a soţiei lui Maria, şi a fiilor lor: Arcadie, şi Ioan.

Stih: Cei de pe lângă Xenofont, pământul au părăsit.
Şi la bogată masa Cuvântului ca nişte slugi s-au primit.
Împreună cu fiii şi cu soţia, Xenofont,
În a douăzeci şi şase zi a răposat.

Acest prea cuvios Xenofont era din Constantinopol, care şi pe dinafară era bo-gat, şi pe dinlăuntru mai mult spre credinţa ce avea către Dumnezeu. Deci trimi-ţându-şi pe amândoi fiii la cetatea Beritului din Fenicia, pentru deprindere şi învăţătură, şi spărgându-se corabia cu dânşii, a purces de s-a dus cu soţia sa, ca să-şi caute feciorii. Pe care aflându-i la Ierusalim îmbrăcaţi în chipul monahi-cesc, se făcură monahi şi el cu soţia sa, şi atâta au sporit în bunătăţile sufletului, şi ei şi fiii lor, cât s-au învrednicit a face şi minuni. Şi fiind plăcuţi lui Dumne-zeu până în sfârşit, s-au mutat către Domnul.